

RAPPORTNYTT

UTGITT AV

NUFOC

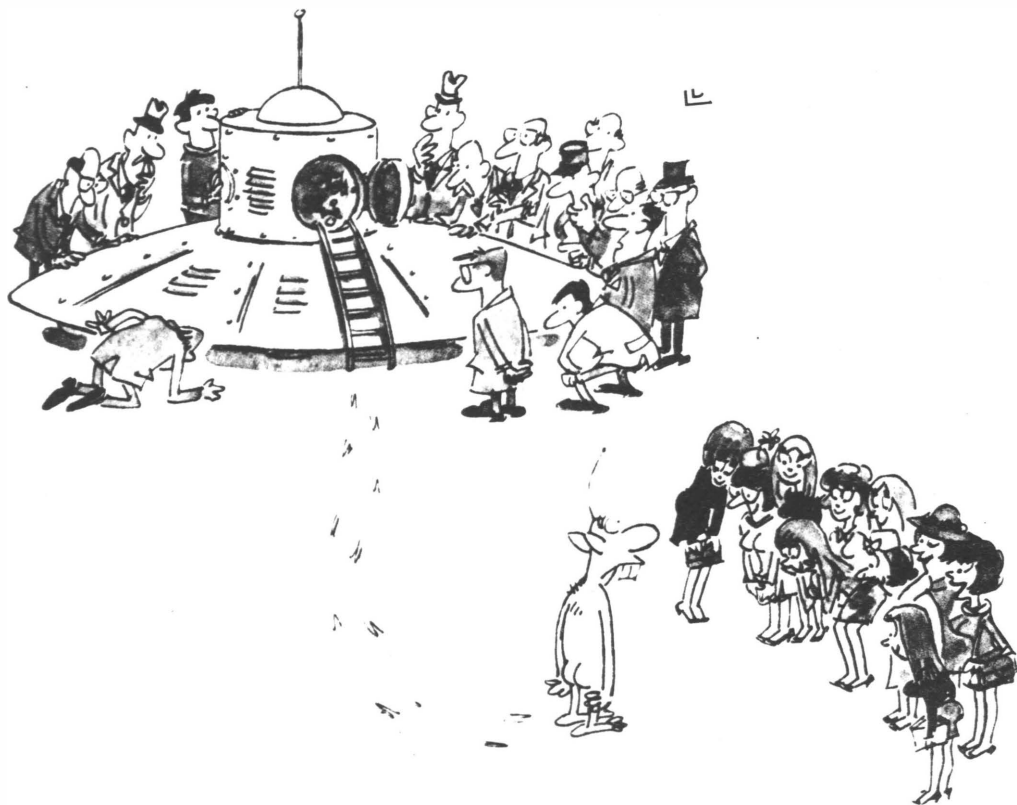
Nr.

1.

1979.

DE SMÁ GRÖNNE MENN

Pat Mallet

RAPPORTNYTT, Norges eneste offisielle UFO tidsskrift.

Utgitt av Norsk UFO Center, Vestlandet.

Post og bestillingsadresse: Norsk UFO Center, Postboks 1155
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året. Abonnementspris: Kr. 30.-

Ansvarlig utgiver: Finn W. Kalvik. ☎ 05 - 28 01 26

Redaksjonsmedarbeidere: Egon Nielsen. Kenneth Nilsen. Marit Bøge.
Per A. Hatlen.

Internt UFO Forum. Medlemsblad for Norsk UFO Center.

Bestilling: Ved å sende inn kr. 50.- (årsgebyr) til NUFOC, Hovedkassen, Boks 84/2001 Lillestrøm. Postgiro: 3 92 82 80, oppnås tilknytning til NUFOC. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum, med 6 nummer pr. år.

Redaktør: Terje Hansen. Red. sekretær: Anne Mostad. ☎ 032 - 27 7 78

NUFOC Nord-Norge: Postboks 5010 / 8015 Hunstad. ☎ 081 - 27 6 38

NUFOC MIDT-NORGE (Sentraladministrasjon): Postboks 2119 -
7001 Trondheim. ☎ 075 - 59 9 13

NUFOC Øst-Norge: Postboks 14 / 3133 Duken. ☎ 033 - 83 6 06

NUFOC Sør-Norge: Grensen 4 / 4800 Arendal. ☎ 041 - 22 0 86

NUFOC Vest-Norge: Postboks 1155 / 5001 Bergen. ☎ 05 - 28 01 26

Rapportsentralens ekspedisjon: Kåre Jan Nordnæs/Hallskaret 48,
5095 Ulset. ☎ 05 - 18 38 07

Utrykningsseksjon A / Seksjonsleder Arne Smevik / Box 116,
1501 Moss.

Utrykningsseksjon B / Marin/Land (Tønsberg) Postboks 14,
3133 Duken.

XX
 ZZZ

I dette nummer skriver vi om:

Norske observasjoner.....	side 4-10
Humanoiden ved Rainford.....	" 10-11
Kongress for ufologi og parapsykologi.....	" 12-14
De lattermilde dverger fra Bedarrides.....	" 14-15
Amerikanske observasjoner.....	" 16-19
Kosmisk kult i Apollo-programmet.....	" 19-21
UFOer spionerer på oss, hevder CIA.....	" 21-22
Rapporter fra Finland.....	" 23-24
Forbløffende, men ekte UFO-fotografi?.....	" 25-26
Helikopterpiloter ser merkelig luftfartøy.....	" 27-28

Fra redaksjonen

Velkommen til et nytt år med UFO-prat. På denne side, antydnet vi i forrige nummer at det var en viss utvikling å spore i UFO-saken rundt om i verden. Denne tendens ser ut til å fortsette, og vi følger opp med de siste nyheter om dette. (side 21)

En ny UFO-organisasjon er kommet til verden. Og stedet er Lillestrøm. Tidligere ledere for NUFOC-øst, Elbjørg og Erik Fjeldberg, har etablert: Riksorganisasjonen UFO Norge - og har foreløbig tilslutning fra et 50-talls medlemmer.

- o -

Alt UFO-arbeid i NUFOC er basert på frivillig innsats. Ellers kunne vi ikke eksistere som organisasjon, og dette er ikke unikt for vårt vedkommende. Alle UFO-organisasjoner i Norden er i samme situasjon. UFO-saken er desverre lavt prioritert og ingen stønad kan vi vente å få fra noe hold. Derfor er det hovedsakelig det vi kan hente inn gjennom våre tidsskrifter: Internt UFO-Forum, og Rapportnytt, som finansierer vårt arbeide. Det å markedsføre et tidsskrift er dyrt, derfor ber vi våre lesere prøve å skaffe oss flere abonnenter. "Munn til munn" metoden blir den billigste, og til dere som ennå ikke har fornyet årsabonnementet - gjør det nå !
 Og til dere som har betalt, og v i l gjøre det. Hjertelig takk!

Red.

N O R G E v/ f w k

170678/IA R E N D A L .

Vitnet ville ta en titt ut på den fine sommerkvelden klokken 00,15, da et hestekoformet objekt ble observert i syd på nattehimmelen i ca. 30° høyde. Antagelig var det månens skinn som ble reflektert fra gjenstandens flate. Hestekoformen fremkom kanskje p.g.a. gjenstandens stilling i forhold til månen.

Den fløy forholdsvis rolig østover - foran måneskiven også - men etter at den hadde komt øst for månen, forsvant den hastig i sydlig retning utover Skagerrak i 15° høyde. Da måneskiven ble passert, viste gjenstanden seg i sort siluett uten det reflekterende måneskinn. - Obs.tid 15 minutter.

AT/H.Aa/LT/SØR.

020878/IMerkelige avtrykk i Bamble.

"Første tegn til noe unormalt", forteller vitnet: Venche Brekke, "var onsdag 2. august kl. 00,45, da jeg hørte noen lyder som høstes ut som luftbremser fra en lastebil, det foregikk i hurtige og jevne støt og varte ganske nøyaktig fem minutter."

"Jeg gikk da til vinduet, lukket det opp og kikket ut. Da ble jeg plutselig veldig kvalm og svimmel og måtte legge meg ned på sengen for å slappe av, jeg fikk også sterke frysninger og følte meg ekkel.

(Jeg kikket også på svensk TV litt før kl. 24,00, da var det så mange rare prikker og streker som varte en stund og så ble de borte).

Da jeg våknet om morgenen og lukket opp vinduet, lå det masse støv i vinduskarmen. Dette lignet på leire, men var mye mere finkornet, omtrent som fineste støv. Jeg samlet dette i en pose, men da naboen prøvde å overbevise meg om at det var leire, helte jeg det ut.

Høyde fra bakken og opp til vinduet er tre meter. Min far som bor like ved siden av, visste ikke noe om min opplevelse da han kikket ut om morgenen og så to like store avsvide ringer på plenen sin.

Fredag 4. august rykket to mann, Trond Johannessen og Odd Gunnar Røed, ut til stedet, etter henvendelse fra vitnene - ekteparet Brekke og hennes foreldre: ekteparet Lia. Stedet er Vissestad ved Bamble ca 12 km. syd for Brevik.

Onsdag 2. august hadde Lia slått plenen sin uten å ha lagt merke til noe uvanlig. Da han så kom ut om morgenen oppdaget han disse to avtrykkene. De lå side om side og formelig lyste brunt, mot ham.

Men likevel var de ikke helt ukjente for ham, fortalte han våre folk. For ca. tre uker tilbake fant han et lignende avtrykk på grusen foran garasjen, som er under huset. Dette var borte nå. (Her skal bemerkes at den type gressklipper vitnet benytter, kan sette slike avtrykk - som det på grusen - hvis klipperen står plassert på samme sted f.eks. ett døgn.)

Støvet fra vinduskarmen ble av Sigvald Brække, beskrevet som støv til litt større partikler, men ikke større enn sukkerkorn ispedd litt blankt som kunne minne om metall, han hadde aldri sett noe lignende.

Avtrykkene var ca. 9 cm. brede. Ytre diameter på 48 cm. og en indre på 30 cm. Målinger med geigerteller gav ingen utslag. Vanlige prøver ble tatt og venter på analyse.

Fra tidligere avd.leder i Øst, Elbjørg Fjeldberg, har redaksjonen fått opplyst at avtrykkene har samme mål som en "Norlett" gressklipper kan avsette hvis en er uheldig. Tilfeldigvis hadde Fjeldbergs flere avtrykk på plenen da rapporten ble mottatt. Og pussig var det at målene stemte. Tønsberg avdelingen er underrettet, men ennå står det igjen å forklare hvorfor avtrykkene var brunsvide!

Utr.gruppen - Tønsberg.

080878/I

Grøtte - Selbustrand.

Vitnet forteller at da han lørdag 5. august kom frem til sitt landsted i Selbustrand i Sør-Trøndelag, fikk han og hans kone øye på et objekt i zenit på himmelen, de aldri hadde sett maken til.

Det begynte med at han satte seg ned i en fluktstol og kikket tilfeldig opp på himmelen. Klokkeslettet hadde han desverre ikke merket seg, men han antar at tidspunktet var ca. 17,30.

Objektet fløy i retning sør-nord med jevn hastighet. Vitnet: Vesche, hevder at han er ganske kjent med de forskjellige flytypene da han ofte betrakter fly som passerer hans landsted for innflyvning til Værnes Flyplass.

Han reagerte først på at objektet ikke etterlot seg noen kondensstripe til tross for at det gikk ganske høyt - ca. 3000 m. hevder han - og noen lyd kunne han heller ikke høre. Dessuten så det ut som om objektet ikke hadde vinger.

Han fikk fatt i kikkerten sin (7x50) og fikk peilet inn objektet. Han fikk ikke helt skarp innstilling, men fikk bekreftet at objektet ikke hadde vinger. Kroppen var sigarformet og uten noen synlige detaljer. Solstrålene ble reflektert av de blanke overflaten.

Wesche la merke til at frontpartiet var klart synlig, men bakover ble kroppen mer og mer uklar. Det var som om en slags tåke omhylllet det. Det passerte bak noen skydotter før det forsvant bak en ås. På henvendelse til Værnes Flyplass fikk vår feltforsker vite at det hadde vært en del flyaktivitet over Selbu på det aktuelle tidspunkt. Det må imidlertid bemerkes at Wesches angitte tidspunkt ikke er helt nøyaktig. Han mente først at det hadde vært mellom kl. 17-18, men kom så til at det måtte ha vært ca. kl. 17.30.

Den samme lørdagen kom det inn melding til Adresseavisen i Trondheim om at en sigarformet gjenstand var blitt sett på fire forskjellige steder utenfor byen. Det var følgende steder: Støren, Lundamo, Byneset og Trolla. Meldingene var kommet inn på avisens automatiske telefonsvarer, og navn og adresse på vitnene var ikke oppgitt. Det var imidlertid snakk om syv vitner. En annonse som ble rykket inn for å etterlyse vitnene, førte ikke til noe resultat.

Det er dog mulighet for at den gjenstanden som Wesche så, er identisk med den som ble rapportert til avisen, men vi har ikke opplysninger nok til å få dette bekreftet. Avisen nevner ikke noe eksakt tidspunkt for observasjonen, og et nøyaktig tidspunkt mangler også i Wesches observasjon.

Arne Karlsen/SA

140878/I

Solborgvannet - Arendal.

Da Kari Tjomstøl skulle lukke verandadøren ved midnatt, ble hun oppmerksom på en gjenstand på himmelen i 15-20° høyde som avgav en særegen blinking - blålig og rødt - lignende farven som utrykningsvog-
nene har på sine lys. Også en egenartet dur ble bemærket. (Fruens dat-
ter var også vitne.)

Gjenstanden foretok høydeendringer og hastigheten var lav. Dessuten strømmet det noe som minnet om striper eller flak av lysstråler ut fra gjenstanden, og disse avtegnet seg tidvis på vannflaten på Solborgvannet. Farven på disse var lys blå-grå.

Observasjonen varte i ca. to timer fra midnatt til kl. 02.00. Til slutt forsvant gjenstanden i det fjerne mot nordvest.

AT/HAA/LT/Sør.

030978/I

Nannestad.

Et merkelig luftfartøy ble observert på himmelen ved 21.-tiden ca. en km. nord for Haug Meieri på Åsveien.

Isak Jahr kom gående sørfra da han ser gjenstanden komme fra nord. Hastigheten kan ikke ha vært stor, da den etter vitnets vurdering fløy ca. 600 meter da han selv hadde gått 200 meter.

Da den var rett over ham, stoppet gjenstanden og stod helt stille i fem minutter. Han snudde seg da og gikk videre. Etter ca. 50 meter snudde han seg og gjenstanden stod der fremdeles. Han gikk så noen få meter til og snudde seg. - Da var den vekk.

Da den kom imot ham, bemerket han at gjenstanden på form, lignet en jo-jo. Da den var rett over ham så han bare den ene skiven, og den hadde noen streker eller skygger i bunnen.

Obs.tid var 10 minutter. Skyet, svak vind og mørkt. Og avstand til gjenstanden var bare 50-70 meter på det nærmeste.

Kjell Christensen/Øst

030978/ISortland.

To ungdommer, 18 år, er på vei til Sortland sentrum og klokken er 21,30. De blir da oppmerksom på grønne lysblaff fra en kuleformet gjenstand i sørøst, og "kulen" forsvinner nesten umiddelbart med stor hastighet under horisonten. De reflekterte ikke mere over hendelsen før de leste om observasjonen i lokalavisen.

Avisen refererte uttalelser fra en navngitt mann som hadde vært adskillig nærmere den kuleformete gjenstanden. Mannen ble tilskrevet, men har ikke besvart rapportsentralens henvendelse.

Kredit: Johnny Nilsen/Sortland.

100978/ITønsberg.

Enda en grønn kule.

Mellom klokken 21. og 22,00 kommer Roy Dahl kjørende i en sentrumsgate og oppdager en lysende kule på himmelen i vest.

"For meg virket det som den hadde veldig lav hastighet. Kulen fløy uten kursendringer, og etter ca. 15 sekunder gav den plutselig fra seg minst to eller flere lysende kuler av samme farve for så å slukne å bli borte helt plutselig".

Vitnet mener avstanden bare var ca. 100 meter, og målt i utstrakt arm hadde kulen en størrelse av 8x8 cm. Obs.tid 20 sekunder.

Odd Gunnar Røed/Øst

061078/ISandvika - Oslo.

Klokken fire om morgenen står vitnet opp og går ut i kjøkkenet for å drikke et glass vann.

Da hun skulle tenne lyset, så hun et sterkt lysskjær på veggen. Hun ser ut vinduet og oppdager en intens lysende gjenstand som i stor hastighet "fløy" ned bak åskanten. Lyset var så sterkt at hun ikke øynet noen konturer på gjenstanden, som hun mener var ca. 50 m. i diameter. Avstanden var ca. 2000 meter. Det var klarvær og ingen måne.

Einar Engebretsen/Øst

Til deg som ikke har fornyet abonnementet: For tre inflasjonstiere får du tilsendt RAPPORTNYTT i 1979. Vi venter på din innbetaling!

111078/ISør - Trøndelag.

Roger Vekve kom kjørende ved midnatt mellom Seter og Ringset gård, da han fikk se noe som lignet på en kule - lysende dyprød - på venstre side av Skauga i sør.

Kulen svevet i høyde med tretoppene ca. 300 meter fra kjørebanelen.

Hva som siden hendte vet vi ikke, da mannen ble redd og kjørte videre, men han så da så mye at kulen måtte være tre-fire meter i diameter.

KS/SA

181078/ILandås - Bergen.

To ungdommer, Helge Hellevik og Hans Wisnes, var i 19,30-tiden uten-dørs og studerte stjernehimmelen.

Da de i kikkert stjernebildet "Svanen", oppdaget de et rødtlysende objekt i stor fart over himmelen i 30° høyde. Objektet hadde en lysende korona, og avstanden til objektet må ha vært ca. 1000 meter, mener guttene. De mener videre å ha hørt en "stille susende lyd" fra objektet. Det så ut til å stoppe opp i zenit og så bli borte.
Obs.tid: ett minutt.

FWK/Vest

011178/ISkjetten.

Vitnet, sammen med sine to barn og tre venner av disse, befant seg i annen etasje i Allingsåsveien kl. 17,40.

Et av barna oppdager lyset gjennom det vestvendte vinduet. Vitnet ser da et stort lysende objekt som flyr ganske sakte i nordlig retning. Det passerer foran åsryggen på Gjelleråsen i lav høyde. Hastigheten er ikke stor.

Den lysende kjernen synes å være omgitt av en lysende korona. Plutselig stopper gjenstanden opp, lyset blir borte, og vitnet og barna kan nå se en eggformet mørk gjenstand mot den blå aftenhimmelen.

Den fortsetter så i samme fart nordover. Idet den passerer foran en mørk skybanke, mister de gjenstanden av syne. Obs.tid: fem minutter.

Vår feltforsker, som er gift med vitnet, kom hjem fem minutter for sent, mens hans kone enda stod i vinduet for å se om hun kunne få øye på gjenstanden igjen. Barna var nokså opphisset så det var tydelig at det var noe spesielt de hadde sett.

Per Otto Kjøljebakken/Øst

031178/I

Rykene - Øyestad.

Fru Anne Pedersen - 87 år - hadde gått til ro for natten i annen etasje i sitt hjem. Klokken var 23,30 og plutselig blir rommet fullt opplyst av et sterkt rødorange lys. - Billys? - ingenlunde, men det kraftige billykt-lignende lyset er i bevegelse kloss utenfor hennes soveværelsesvindu! Sterkt tindrende, og som om det varmet. Da hun så ut, ble hun oppmerksom på en gjenstand på størrelse med en fotball. Den forsvant hurtig. (sluknet?) Umulig å si hva det kunne være. Obs.tid: 2-5 minutter. Lettskyet vær, månen ikke synlig.

Alf Thommassen/Sør.

E N G L A N D .

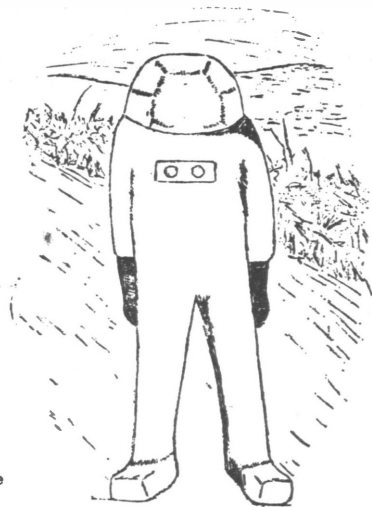
HUMANOIDEN VED RAINFORD.

Om kvelden mandag den 2. januar -78 bestemte fire kammerater seg for å gå ut å få en drink. De fire var: Stephen Simpson, Geoff Hale, Glyn Mathews og Keith Thomas. De hadde vært i selskap kvelden før og var først kommet hjem tidlig om morgenen, og var ikke opplagt på mer enn den ene drinken. Bortsett fra Keith Thomas, bodde de andre tre 21. årige menn i utkanten av Liverpool, og kjente hverandre fra skoletiden.

De forlot pub'en Golden Lion i Rainford straks etter kl. 23,00 om kvelden. Geoff Hale kjørte sin Triumph Herald, og både han og Stephen presiserte at de ikke hadde drukket mere enn to krus sider.

De krysset hovedveien og tok en sidevei som førte gjennom til Kirkby. Kvelden var kald med frisk bris, og selv om det var nesten overskyet, var siktbarheten god.

"Vi kjørte nedover veien og kom til et kryss", fortalte Geoff. "Der skulle jeg ha dreiet til venstre, men ettersom det er sjeldent jeg kjører på disse kanter, dreide jeg til høyre ved en feiltagelse. Jeg kjørte en 30-40 km/t og bilen skrenset rundt". Han ble klar over sin feiltagelse og fikk bilen stoppet på den fuktige veien.

Det skjer mye rart av UFO-hendelser, og RAPPORTNYTT forteller om de mest interessante. Derfor - husk å fornye abonnementet!

"Geoff var den første som så den hvite skikkelsen - fordi han så fremover, mens han kjørte", sa Stephen. Alle fire ble ikke lite forskrekket over hva de så, og selv om deres uttalelser varierer noe, kan skikkelsen beskrives omtrent slik:

Den menneskelignende skikkelsen stod midt på veien omkring 10 meter fra bilen. De anslo den til å være ca. to meter høy og kledd i en helhvitt drakt som gikk i ett. Skikkelsen var velutviklet - meget stor i forhold til et menneske - og i lyset fra bil-lyktene kunne vitnene ikke se noen sømmer i drakten. Det mest markante trekk var uten tvil det "massive hode" eller "hjelman", som så ut til å gå ut over skuldrene så kun det ytterste av disse var synlige ovenfor armene. Der var ingen ansiktstrekk eller visir på den firkantede hjelmen. Geoff Hale mente at hodebekledningen var omkring 60 cm. bred og ca. 40 cm. dyp. De kunne tydelig se avgrensningen mellom hjelmen og kroppen.

Armene hang ubevegelig langs sidene. Stephen la merke til at armene var korte, og at underarmene og hendene stakk frem. I motsetning til resten av skikkelsen var disse mørkegrå eller svarte. Armene kan ha vært en smule kortere enn våre, og Stephen bemerket at han hadde sett fingre på hendene.

På skikkelsens bryst var der to klare røde blinkende lys, som satt på et rektangulært stykke. Lysene blinket skiftesvis. Skikkelsen hadde store hvite støvler som var firkantet foran.

Geoff ropte: "Hva er det ? Hva er det?", og Stephen begynte å rope til ham: "Få den forb..... bilen vekk!".

"Jeg prøvde å skifte gear", sa Geoff, "men jeg kunne ikke - jeg var full av nerver".

Mens han i full panikk famlet etter det riktige gear, begynte den hvite skikkelsen å gå imot dem, idet den tok en tre-fire forsiktige små skritt. "Endelig lykkes det meg å få bilen i revers", fortsatte Geoff, "og bilen svangte rundt og var like på å bakke inn i et tre".

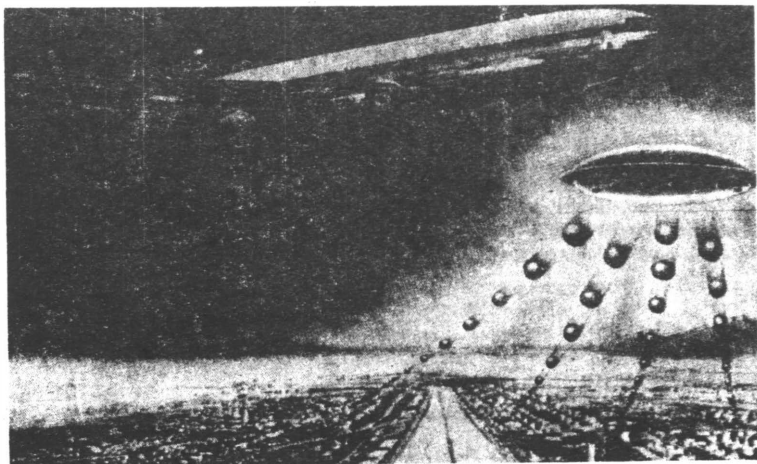
De dreide til venstre og kjørte med "gassen i bønn" nedover veien - Stephen Simpson kunne stadig se den hvite skikkelsen gjennom bakvinduet til den forsvant for dem i en sving. De prøvde å stanse en forbipasserende bil, men uten hell, hvorpå de gjorde holdt ved en gård lenger nede i veien.

Litt usikker og nølende i begynnelsen, lukket gårdbrukeren og hans kone inn Geoff og Stephen, og de telefonerte til politiet i Kirkby. De andre to vitnene ble i bilen utenfor. Cirka ti minutter senere kom det tre politibetjenter, en av dem var overbetjent.

Geoff og Stephen dro så med politiet til skueplassen for begivenheten mens etter å ha søkt omkring en halv time, hadde de stadig ikke funnet tegn på den hvite skikkelsens tilstedeværelse.

Politiet vendte tilbake til gården, og Geoff og hans venner fulgte med dem tilbake til Kirkby politistasjon. Der forhørte politiet dem og skrev en rapport om begivenheten. De fastslo at ingen av mennene var beruset, og straks etter klokken 01,00 tirsdag morgen, forlot de alle fire politistasjonen.

Bufora Journal, mars/april 1978.

I R A N

Mannskap og passasjerene på en DC-10, fikk natt til søndag den 16. juli 1978, øye på et UFO, da flyet skulle gå inn for landing på Teherans lufthavn.

De iakttok et flertall av små flyvende gjenstander (kulelignende) som kom ut fra det store UFO'et. De spredte seg over byen, hvorefter de lynraskt vendte tilbake til det sekskantede moderskip som lyste purrødt.

En lufthavns-tekniker kunne fortelle at DC-10'en meldte om vanskeligheter med kommunikasjonssystemet. Så kom en lang fløyttone, og radio-kontakten mellom flyet og tårnet forsvant.

I den iranske hovedstad klatret hundrevis av mennesker opp på takene for bedre å kunne betrakte UFOet. To nattjegere rakk ikke frem til det, og etter ti minutter forsvant det med kollosal hastighet. Myndighetene nedsatte en kommite for undersøkelse av "fenomenet".

Globe, august -78.

I T A L I AKongress for ufologi og parapsykologi i Firenze.

Vitenskapsmenn fra mange land møttes i kongresspalasset i Firenze den 19. til 21. mai i fjor, for offentlig å diskutere temaer som den akademiske verden normalt kun omtaler med negativt fortegn. Fysikeren dr. Wolfgang Kopitz fra München høstet sterkt bifall for et fengslende foredrag om mulighetene for interstellær romfart ved avskjerming av gravitasjonsfeltet.

Det var en kongress med kjente navn. John Allen Hynek og Matthew Manning hadde aktivisert et enormt antall interesserte. Faktisk hadde kongresspalassets store sal til tider ikke plass til det store antall delegerte fra Italia og dets naboland.

Påfallende stort var antallet av vitenskapsmenn, som var kommet til Firenze som tilhørere eller talere. Man så f.eks. astronomer fra Romas og Firenzes observatorier, men også professorer fra adskillige italienske universiteter, som alle utviste en levende interesse for fenomener som på mange punkter ennå er omstridte.

Møtets store trekkplaster var utvilsomt prof. dr. Allen Hynek, hvis navn er kjent over hele verden av ufo-interesserte. Han var kommet spesielt til denne kongressen fra USA, og fløy straks etter videre til et lignende arrangement i Tokio. - I det aktuelle spørsmål om hva UFOer egentlig er, bidrog Hynek ikke til en oppklaring av fenomenet. "Jeg vet det ikke", svarte han på et direkte spørsmål. "Men jeg mener at det er for enkelt bare å si at de kommer fra andre stjernesystemer. Kanskje tilhører de parallellverdenene, om hvilke vi jo ikke engang vet om de faktisk eksisterer. I hvert fall er vi ikke i stand til å konkretisere dem. Hvordan gikk det med den italienske naturforsker Galilæi - ville man i dag sette ham foran TV-skjermen og be ham forklare dets funksjoner? Min oppgave som vitenskapsmann anser jeg for å være oppsamling av data og studier av dem, og imens må jeg passe på å ikke ha en forutfattet mening om problemene. Ut fra dette synspunkt formår jeg heller ikke å gi noe svar på spørsmålet: "Hvorfor kommunikerer de ikke med oss?" - Det er deres problem, ikke vårt".

Stor oppmerksomhet vakte et foredrag av Felix Maschek, som er generalsekretær for "Det østerrikske selskap til vitenskapelig utforskning av uidentifiserte flyvende objekter", som har eksistert i over 20 år og arbeider i nær kontakt med alle østerrikske myndigheter.

"Ved kontroll av av tusener av observasjonsrapporter", sa han, "kunne det entydigt kun konstateres kjente fysiske kraftvirkninger hos UFOene. Allerede Newton antok, at det inne i et stort elektrostatisk felt, opptrer antigravitasjonseffekter. For å bevise denne formodning, anbragte vi i vårt laboratorium et modellfly i et permanent oppbygget elektrostatisk felt og studerte bevegelseskarakteristikken. Vi iakttok at den nesten var identisk med et ekte UFO's bevegelser. Et kjent østerriksk firma har videreutviklet disse forsøk og i mellomtiden fått syv patenter".

Matthew Manning fortalte om nyere eksperimenter, som han for nylig har latt seg underkaste på forskjellige vitenskapelige institutter i og utenfor Europa.

Stort bifall høstet den tyske fysiker Wolfgang Koppitz fra Max-Planck Instituttet i München for sitt foredrag. Da han var ferdig, ble han "nedrent" av et stort antall delegerte som ville ha en kopi av hans referat og de matematiske formler som det inneholdt. For å forklare mulighetene for interplanetariske reiser fra fjerne stjernesystemer til vårt eget, henviste Koppitz først og fremst til den fysisk noenlunde sikre erkjennelse av Newtons gravitasjonslov, men han presiserte: "Inntil nå vet vi ikke hvordan gravitasjon virker, og hvilke mekanismer som utspiller seg især på de atomare nukleoners område for å frembringe gravitasjonskraften". Analogt til Faraday-buret, som avskjermer et elektromagnetisk felt, la han følgende frem til overveielse:

"Hvis det kunne lykkes å avskjermes en flygende gjenstand fra Jordens eller et annet himmellegemes gravitasjonsfelt, slik at den befant seg utenfor gravitasjonsfeltet, skulle det bare ubetydelig kraft til å oppnå en hvilken som helst ønsket hastighet hos den flygende gjenstanden. Da det i nærheten av graviterende felter finner sted en avledning av lyskvanter, kan vi av dette dra den slutning at det består en vekselvirkning mellom gravitasjonsfelter og lyskvanter. På grunnlag av denne erkjennelse kunne man teknisk forestille seg avskjerming av gravitasjonsfeltet ved hjelp av lyskvanter. De fleste naturvitenskapsmenn er i dag overbevist om, at også andre planeter i Kosmos kunne være bebodd av intelligensvesener, og at organisk liv på ingen måte er en forekomst som er poralisert på vår Jord".

Koppitz kåserte så om de tekniske vanskeligheter som vanligvis blir fremkastet som innvending imot mulighetene for kontakt med andre intelligensvesener i kosmos. Matematisk beviste han, at et romfartøy med en hastighet som nærmet seg lysets, kun ville trenge ca. syv måneder for å nå de nærmeste fiksstjerner Proxima Centauri og Alpha Centauri, selv om disse befinner seg ca. 4,24 lysår fra Jorden. Muligheten for å oppnå slike hastigheter synes ikke mere å være utopi, for fra kjernefysikkens aksellerasjonsmaskiner vet vi, at en elektrisk ladet elementarpartikkel av massen m_0 meget vel kan bringes opp på 90, ja, 99 prosent (eller mer) av lyshastigheten c.

Koppitz, gikk videre ut fra at eksisterende intelligensvesener fra andre planeter muligvis prinsipielt er underkastet lovene i den av oss kjente fysikk. "Disse vesener må likevel råde over en teknologi med hvilken de kan avskjermes sine flygende gjenstander fra ethvert gravitasjonsfelt og på denne måte være istand til med ganske liten energi å nå de høyeste hastigheter", fastlo Koppitz. "Alle de her fremlagte overveielser er rent fysiske og uavhengige av de mulige forskjeller i biologiske prosesser som det kunne være mellom oss, og de av oss ukjente vesener. Selv om jeg ikke personlig har sett UFOer, kan jeg ikke utelukke deres eksistens og muligheten for at de er fysiske".

Kilde: Esotera juli 1978/UFO Aspekt 5/78/FWK.

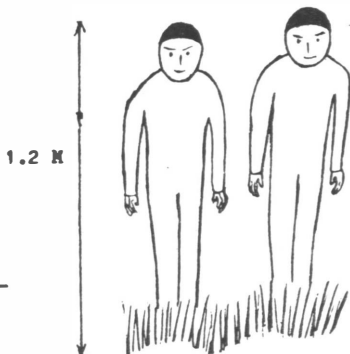
A

F R A N K R I K E

DE LATTERMILDE DVERGER FRA BEDARRIDES

Den 27. september 1973, kl. 17,30 skjedde det noe merkelig på fjellet Real i nærheten av Bedarrides, en liten by på omkring 3000 innbyggere nær byen Avignon i distriktet Vaucluse i det sydøstlige Frankrike.

Fjellet Real er egentlig et lite høydedrag, som rager opp over omgivelsene. Det er dekket av tett voksende nåletrær og pinjetrær med tett underskog. Hist og her er det små lysninger. Det er et vilt voksende område som kun gjennomskjæres av smale stier. På denne tid av dagen i september måned er solen lav og stadig synlig.

Den omtalte dag var himmelen noe overskyet, men siktbarheten var god, og været var stille. Herr A, som ønsker å være anonym, var på sopp-leting og hadde hurtig fått fylt sin kurv. Han kom til en liten lysning hvor det vokste en en stor klynge sopp og han bøyde seg ned for å se nærmere på dem. Da han igjen rettet seg opp, fikk han øye på en liten skikkelse, ca. 1,20 meter høy, i lysningens utkant. Det så ut som om den samlet noe opp fra bakken. En annen lignende skikkelse dukket frem fra underskogen bak den første. De så ut som tvillinger, så lik var de av utseende.

A, trodde i begynnelsen at det var barn, og han ropte til dem at de kunne plukke massevis av sopp her. De stirret begge to på ham, avstanden var 25-30 meter. Han kunne ikke se deres føtter grunnet det høye gresset. På dette tidspunkt lo de begge to høyt av "A", og de snudde og løp inn i underskogen. De kravlet ned under en lavhengende gren idet de forsvant. "A" trodde at de ville løpe avsted og hente en kurv til soppen.

Vesene hadde armer som oss (i forhold til sin høyde) og de gikk som mennesker, uten vanskelighet. De var kledd i beigefargete drakter som gikk opp til halsen, uten synlige lommer eller andre åpninger. Hendene, som var uten hansker, så menneskelige ut. Draktene dekket armene til håndleddet. Deres lemmer var spinkle. På hodene bar de sorte baretter. Det var ingen ører å se, men ellers så ansiktene helt normale ut.

To-tre sekunder etter deres sorti, kanskje litt lengre - "A" kunne ikke bedømme tidsforløpet nøyaktig - steg en oval gjenstand opp fra underskogen, bak hvilket de to vesener var forsvunnet. Den hadde en matt blågrå farge, var ikke selvlysende og hadde ikke åpninger eller synlige markeringer, og den var ca. 20 meter borte. Den var omkring 5 meter lang og 2 meter høy. UFOet steg langsomt loddrett opp til en høyde av 6 meter. Det utsendte en svak fløyttetone og hvirvlet visne bladene opp fra bakken. Her stanset det et øyeblikk og før så vannrett avsted med stor fart og fullkomment lydløst direkte mot fjellet Ventoux i nordøstlig retning.

"A" var forbløffet over at fartøyet lettet så hurtig etter at de to dvergene var forsvunnet. Trærne rundt landingsstedet var ca. 2,5 meter høye og hadde derfor skjult fartøyet. Det er verdt å bemerke, at vitnet mener at de to dvergliknende vesener utvilsomt har vært kinesiske spioner! (Han forstår ikke, at de kan ha vært av ikke jordisk opprinnelse, en detalj som medvirker til beretningens store troverdighet.)

På landingsstedet var gresset og en busk trykket ned, og det var "A"s oppfatning at gjenstanden må ha svevd mindre enn en meter over bakken.

Det har vært mange lignende tilfeller forskjellige steder i verden i de siste 30 år. En bemerker den slående likhet med hendelsen fra Socorro, New Mexico i 1964. Det, som tilsynelatende er en latter fra vesene, er også hørt i adskillige tilfeller, spesielt i en rapportert landing i Cennina, Italia den 1. november 1954. En av de to vesene i denne rapport virket jovial og lo. En landingsberetning fra mai 1946 fra Ängelholm i Sverige, forteller om en observasjon av både mannlige og kvinnelige vesener. En av de kvinnelige vesener kastet en gjenstand utenfor det opplyste området omkring UFOet, og vitnet uttalte: "Jeg hørte henne le". Mine arkiver inneholder minst 6 andre beretninger om menneskelignende vesener, som er observert leende.

Jean Bastid/MUFON UFO Journal, september -77/UFO Aspekt 5/78/FWK.

U S A
-.-.-.-POLITIET TAR UFO-FOTOS, OG BILDENE FORSVINNER.....

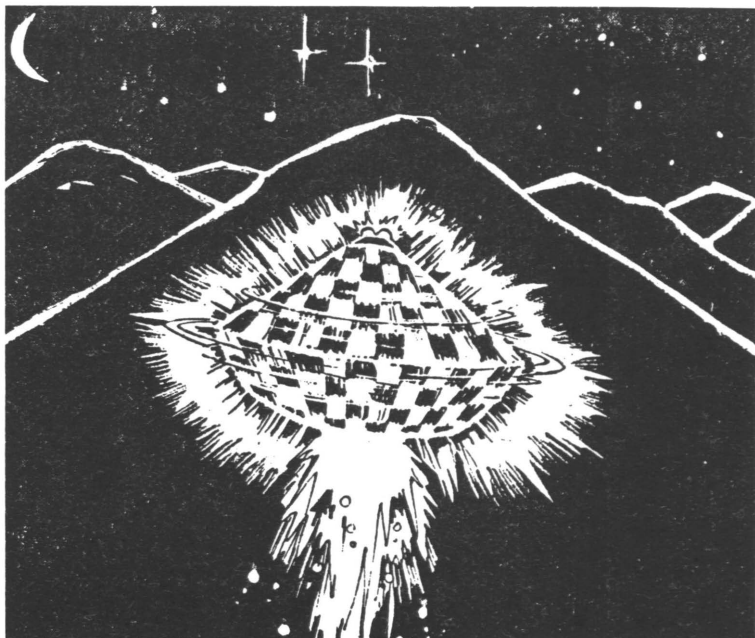
Nesten som om det var en lek, svarte en lysende kjegleformet gjenstand på politibilenes lys og sirener, i en liten californisk by, men politiet og de øvrige innbyggerne var vitne til hendelsen ute av stand til å tro sine egne øyne.

Skjønt politiet tok fotos av det merkelige luftfartøyet, ble disse på et senere tidspunkt av en eller annen mystisk grunn, "forlagt", og en av politibetjentene - som er involvert i saken - antyder at hendelsen offisielt holdes skjult.

"Det kan ikke sammenlignes med noe jeg tidligere har sett", sier Mel Stewart, 35 år og spaner ved politiet i Simi Valley, og som var den første som så UFOet kl. 22,41 lørdag kveld den 13. august 1977.

"Jeg så, hva jeg mente var et fly i vanskeligheter. Det skjøt ut orange flammer, og det så ut til å komme brennende biter av metall ut av det". UFOet forsvant bak takene i retning av den lokale lufthavn, ca. 60 km. fra Los Angeles. Stewart meldte fra over radioen at et fly syntes å være i vanskeligheter.

Først kl. 23,22 mottok politihovedkvarteret den første altererte telefonoppringning, som beskrev et UFO. Det var Renè Helton, som hadde sett noe usedvanlig på himmelen, utenfor sitt hus da hun fulgte sin venn til bilen.. "Det hadde form som en topp, som svevet i luften", fortalte hun. "Vi iakttok det en stund, mens det bare svede ca. 100 meter fra oss". Forskrekket ringte hun til politiet. Betjenten John Kennedy tok imot meldingen.

"Idet jeg mottok oppringningen, bemerket jeg en opplyst gjenstand som kom imot meg i stor hastighet", fortalte Kennedy. "Jeg kjørte inn til siden. Det var et UFO, men med kuppel og helt opplyst innvendig. Det lignet en stålkonstruksjon med opplyst glass imellom. Undersiden var et hvitt hav av lys". Kennedy tok en "drosjesving", og forfulgte UFOet med stor hastighet. Samtidig forfulgte en annen politibetjent UFOet i samme retning på en parallel veistrekning. "Jeg satte igang sirenen, og så begynte det pussige", sa Kennedy. "Jeg meldte over radioen: "Det reagerer på mine lyssignaler og min sirene". Når jeg startet sirenen, kom det imot meg, og når jeg koblet ut sirenen, trakk det seg tilbake". Da den andre betjenten startet sin sirene, fløy UFOet i hans retning. Kennedy sa: "Det var nesten som om det lekte med oss. Og jo mere jeg "lekte" med det, jo tettere kom det, og jeg tenkte som så: "Hvis det lander, hva fanden skal jeg så gjøre? - Jeg ville sikkert ha stukket av".

Kennedy var imponert over størrelsen. "Det var større enn noe US-fly, jeg noengang har sett, og enda større enn et luftskip. I løpet av observasjonen stoppet jeg en bil og bad de kjørende se opp og fortelle meg hva de så. De ble temmelig overrasket og spurte hva det var, og jeg fortalte dem at jeg ikke visste det. Dere kan kalle det for hva dere vil, - en flygende tallerken, eller et UFO. Men det fløy. manøvrerte, og det reagerte. Da jeg forfulgte det, forsvant det bort fra meg med en hastighet som om jeg selv stod stille".

Stewart, som også reagerte på Renès oppkall, var vitne til et syn han aldri vil glemme. "Jeg iakttok det gjennom en kikkert, og det så ut til å være formet som en topp. Det utsendte rødt og grønt lys. Lysene kom på når gjenstanden roterte, og hele fartøyet utsendte et glødende hvitt lys".

Betjenten Linda Nisbeth ankom til stedet, mens Kennedy brukte lys og sirener til å lokke UFOet tettere på. "Det så stort ut med en slags kuppel som topp", fortalte hun. "Da jeg først så det, var det et hvitt lys. Så begynte det å pulserer, og jeg så røde og grønne lys. De kulørte lys kom når det besvarte våre sirener, eller de røde og blå lykker på bilene våre. Jeg iakttok det i ca. 20 minutter, og det var mange mennesker som stoppet og betraktet det, de ble ikke lite forbauset!" Kennedy tilføyet at det siste han så til UFOet var, da det fløy vestover ut mot havet.

Politibetjent Mike Robinson holdt ca. 5 km. fra UFOet, og begynte å fotografere. Disse fotos forsvant imidlertid senere på mystisk vis, og en talsmann fra politiet antyder til N.E., at hans overordnede har overlatt saken - som ble notert i avdelingens offisielle papirer - til Washington.

"Jeg tror det skjedde en mørklegning av saken", uttaler Kennedy, som senere er blitt tilknyttet politiet i Culver City i California. "Det er klart at hvis de har funnet noe på filmen, så vil de ikke ut med det. Regjeringen har fått fingrene i det, og hvis de har fremkalt noe på filmen som ville skremme folk, så vil de ikke offentliggjøre det".

Dorsey Cullen, en talsmann ved politiet i Simi Valley sa: "Filmen ble sendt til Ventura-sheriffens laboratorium til fremkalling. Den er blitt forlagt. Der er sikkert skjedd et glipp, og det blir ingen undersøkelse". En talsmann fra Pentagon sa at forbundsregjeringen ikke har vært involvert i saken.

National Enquirer, 21. mars 1978/FWK.

EN SKREMMENDE OPPLEVELSE - VAR DET UFO?

En 32 år gammel husmor i South King County, forteller at hun sammen med sine barn, iakttok et uidentifisert flygende objekt natt til onsdag over et jorde i nærheten av våningshuset.

Kvinnen var villig til å fortelle om opplevelsen til avisen forutsatt at hennes identitet ikke bli røpet, og i et intervju i går berettet hun følgende:

"Klokken var 17,30 og jeg satt i stuen sammen med mine to barn da de utbrøt: "Mamma, det er et lys på himmelen og det flytter ikke på seg". "Vi så denne 'tingen' gjennom vinduet, et kjempestort lys som svevet over våre naboers jorder, urørlig. - Våre naboer var forevrig bortreist og de neste naboer bor ca. 500 meter unna.

Vi gikk ut på trammen og der holdt jeg øye med det i omtrent tre minutter. Det beveget seg fremdeles ikke og ingen lyd hørtes. Det lysende objektet svevet over et punkt ca. 100 meter unna, og i 200-300 meters høyde. Jeg kunne se at det var mer enn ett lys, men da det var en mengde av dem, har jeg ikke noe tall på dem. Lyset var så skarpt at det gjorde vondt i øynene, og det dannet en stor kjegle av gyllengult lys ned mot bakken.

Plutselig steg objektet rett oppover for et øyeblikk senere å fly i retning fra sydøst til nordvest. Lysene ble slukket, og da gjenstanden var rett over meg så jeg tre store lys under den. Lysene dannet et triangel og de to forreste lysene blinket.

Jeg forsøkte å se etter vinger, hale eller noe som måtte stikke ut fra gjenstanden, men den var helt perfekt sirkelformet uten antydning til vinger, hale eller lignende. - Og det er grunnen til at jeg er så grenseløst skremt. Diameteren til gjenstanden tilsvarte omtrent lengden til en Boeing 727 eller 737. Det kunne bestemt ikke være noe fly. Den eneste lyd som hørtes var en svak, elektrisk summing. Det virket som om gjenstanden nølte da den var over huset vårt, men fortsatte over trærne bak driftsbygningen og forsvant.

Jeg har bodd på en gård i hele mitt liv så jeg er fullstendig dus med stjernehimmlen og konstellasjonene, og jeg har aldri vært redd for noe jeg har sett på himmelen tidligere. Jeg er sikker i min sak, - det jeg så var ikke en bagatell som en hysterisk person gjerne er tilbøyelig til å lage en stor historie av.

Jeg har sporadisk lest om UFOer, men uten å legge særlig vekt på temaet. - Det har vært som å lese om Bigfoot (les: Den avskyelige Snømannen) Jeg tror ikke på den før jeg får se den. Nå må jeg tro på at det jeg har sett, UFO eller hva det måtte være. Men det var en opplevelse som jeg nødig vil ha dacapo, selv om barna syntes det var stort.

Kvinnen ringte politiet i Seattle om hendelsen og der ble hun henvist til det lokale politiet. Politiet på sin side kontaktet Robert Gribble som er tilknyttet Seattle-organisasjonen Phenomena Research, som forsker i UFO-problematikken. Hun ble så kontaktet av denne gruppen.

Herr Gribble sier at hennes beretning lyder autentisk. Den passer inn i det mønsteret som har dannet seg av tilsvarende hendelser de seneste 30 år. Dette gjelder både beskrivelsen av gjenstanden og det faktum at den beveget seg på en måte som strir mot naturlovene. Den summende lyden hun hørte passer også fullstendig inn i mønsteret.

Kvinnen bor i et tynnt befolket område og Gribble sier videre: "Erfaringer har vist oss at slike objekter ser ut til å forårsake midlertidige sammenbrudd på elektronikk og kommunikasjonsutstyr i tettbygde strøk. De fleste UFO-observasjoner skriver seg fra landlige områder, og det ser ut til at - hva det nå måtte være som kontrollerer disse objektene - kjenner til disse skadevirkningene og holder seg unna tettbygde strøk".

Vakthavende offiser i lufttraffikksenteret i AUBURN, opplyser at det ikke ble registrert noen trafikk i luften den kvelden som kunne svare til den refererte.

Seattle Wash. - Post Intell 2. desember -77/Marcia Friedman.
Overs: Per A. Hatlen.

OO
O

KOSMISK KULT I APOLLO - PROGRAMMET

"Et lite skritt for meg, men et stort skritt for menneskeheten" - med disse allerede bevinete ord satte det første menneske, astronauten Armstrong, den 21. juli 1969 - foten på Månen. Hundrer av millioner mennesker hadde pr. fjernsyn direkte fulgt den historiske månefart, sett og hørt hva mannskapet foretok seg og rapporterte underveis. Men kun få innvidde kjente betydningen av noen detaljer som her skal belyses.

Armstrong og Aldrin skulle etter landingen oppholde seg 10 timer i den lukkede og permanent startklare månefergen "Ørnen" før de åpnet luken. Hvorfor? NASA erklærte at de måtte hvile ut før de forestående strabaser.. Det høres merkelig ut at topptrenete astronauter hadde behov for ikke mindre enn 10 timers hvile før de begav seg ut på en månevandring av høyst tre timers varighet.

Ifølge en beretning offentliggjort mai 1969, og som i alt vesentlig bygger på utsagn fra Apollo-prosjektets sjef, general Samuel C. Phillips, led forhåndsordren til den første handling på Månen: "Uten å bevege seg fra stedet, fylles hurtig en pose med grus og støvprøver, slik at det blir tatt med andre ting enn bare fotos, hvis et hurtig tilbaketog blir påkrevet". Det eller så PR-minded'e NASA har aldri røpet hvorfor man overhodet tok mål for denne risiko. De er også taus om årsaken til at Armstrong og Aldrin kun etter halv "hviletid" plutselig fikk grønt lys til å forlate månefergen, slik at deres "strabaser" ble tilsvarende forlengt.

Umiddelbart etter landingen hørtes følgende dialog mellom astronautene og romstasjonen Houston:

Armstrong: - Her er Stillhetens Hav. Ørnen befinner seg i Stillhetens Hav.

Houston: Houston til Stillhetens Hav. Våre kontrollapparater viser at alle instrumenter ombord fungerer perfekt.

Armstrong: - Det samme her. Månestøvet som ble hvirvlet opp ved landingen faller svært langsomt tilbake, og sikten er liten.

Aldrin: - Vi kjenner ikke stedets nøyaktige koordinater, finner ut av det nå, kommer straks tilbake.

Houston: - Bry dere ikke om det, dette klarer vi.

Sikten bedres, Armstrong rapporterer hva han ser: Rundt oss er det en masse små kratere" - under beskrivelsen av dem stopper han brått, et eller annet må ha fengslet hele hans oppmerksomhet, ubevisst sender han stemmen og fortsetter: "De er mellom seks og femten meter høye og... og... en halv mile vekke, rundt regnet, det l i g n e r s p o r a v e t k j ø r e t ø y p å l a r v e f ø t t e r".

Straks etter har Armstrong gjenvunnet fatningen og skynner seg å snakke videre om løst og fast for å dekke over den fatale, men nødvendige informasjon: "Tyngdekraften her på Månen er foresten ikke ubehagelig, man har på følelsen av å sitte i et fly..." osv.

Spor av kjøretøy på larveføtter?! Det ville vel være det siste av alt Armstrong ventet å finne der ute. Som trenet iakttager lot han seg ikke bløffe av et synsbedrag. Langt snarere dreide det seg om en hemmelig melding. Astronautene hadde sikkert strenge instruksjoner for hva de med kodeord skulle rapportere såfremt det uventet inntraff en kritisk situasjon. På dette tidspunkt ante ingen hva de neste minutter ville bringe. En av Aldrins bemerkninger litt senere markerer en ny advarsel til Houston: "Det er bare litt farve i omgivelsene, men en av stenblokkene kan ha det(!), det vil vise seg". Så utveksles noen høflighetsfraser for å tilsøre at det var en viktig melding. Mennene var åpenbart parat til å returnere - Armstrong sier: hold rumbasen klar"; det er kapselen som med Collins alene ombord er i kretsløp om Månen. Først etter fem timers observasjoner kunne man se bort fra faremomentene "spor" og "farve", og astronautene fikk tillatelse til å forlate fartøyet.

NASA risikerte ikke flere direkte sendinger. Alle senere TV-billeder ble sendt på en spesiell bølgelende til Houston og der sensurert før de ble frigitt til allverdens TV-stasjoner. Når astronautene sa noe som ikke var beregnet for offentligheten, inntraff et "teknisk uhell".

Apollo-11, hadde med en plakett som viste Jordens to halvkuler og med ordene: -Her satte mennesker fra planeten Jorden første gang foten på Månen, juli 1969 e.kr. Vi kom i fred for hele menneskeheten - underskrevet av de tre astronautene og daværende president Nixon.

Det var det i og for seg intet merkelig ved. Men ekspedisjonen etterlot på Månen også den såkalte "Rosetta.sten". Denne mini-kapsel av 99.9% ren silicium var ikke opprinnelig planlagt, NASA bestilte den i siste øyeblikk hos Sprague Electric Company. Kapselen inneholder en forsvølet aluminiumsfolie, hvorpå med miniskrift er festet budskaper fra 74 statssjefer på deres respektive sprog, USA's lovverk om luft- og romfart, en liste med alle offiserene i NASA, Amerikas senatorer og kongressmedlemmer samt utdrag av Kennedys, Johnsons og Nixons taler.

Til hvem ble denne utvilsomt meget dyre kapsel egentlig lavet og etterlatt? Da teksten kan leses med et spesielt apparat, ble den neppe - som plakett - montert på Månen bare for å minne fremtidige astronauter om den første månereise.

Også til andre Apollo-ekspedisjoner knytter det seg mystiske etterlatenskaper med karakter av en kosmisk kult. Apollo-14 medførte en engelsk bibel på mikrofilm pluss utdrag av 1ste Mosebok på 16 sprog, der hele igjen anbragt i en liten kapsel. Apollo-15 etterlot en kun 9 cm. høy stilisert statuetten av en astronaut - Scott lavet den som et minimonument vedlagt et lite korst med sørgerand og na nene på 14 amerikanske og sovjetiske astronauter, som omkom i romforskningens tjeneste. Statuetten ble utført av den flamske kunstner Paul van Hoeydonck og forestilte ikke en "fallen", men tvertimot en levende astronaut. Det hører til Apollo-programmets mange gåter, hvorfor NASA brukte den helt i strid med kunstnerens hensikt.

En høytstående NASA-funksjonær, som ikke ønsker sitt navn offentliggjort, meddelte meg pr. brev følgende om Apollo-15: Det skjedde faktisk under denne ekspedisjonen, noe man kan kalle enten mystisk eller uforklarlig. Hele ALSEP-kassetten, et kompleks av permanent arbeidende instrumenter, som ved hver Apollo-ferd etterlates på Månen, sluttet plutselig med å sende data til Houston. Til vår store overraskelse viste det seg siden at kassetten SIM, som astronautene tok med i retur, gav klare signaler fra et lysfenomen ikke langt fra Hadley-territoriet (på Månen) i nøyaktig samme periode hvor det inntraff black-out i de telemetriske data.

"Selvfølgelig" inntraff det noe merkelig også under Apollo-16 ferden. Da astronautene kom med romfergen "Orion" fra Månen til returkapselen, skulle kommandanten John Young ha sjekket et spesielt håndtak som ville ha fått "Orion" til å styrte ned på Månen og forårsake måneskjelv, som ville bli registrert av instrumenter montert på Månen. Men dette "glemte" han, og fartøyet kretser derfor stadig omkring Månen i en høyde av ca. 100 km.

Når man nå vet at astronautene gjennom måneders hard trening gjentar og gjentar alle simulerte aktiviteter ombord, til de nærmest er reflekshandlinger, synes det høyst usannsynlig at selve sjefen glemte et så viktig punkt på programmet. Man må spørre: hvorfor, til hvem, skulle månefergen være intakt?

Apollo-17 overholdt også det kosmiske ritual. Cernan og Smith ventet fire timer før de klatret ned fra "Chalenger". Og det er nesten overflødig å nevne at de også etterlot noe: en plakett med påskriften - "Her avsluttet mennesket sin første utforskning av Månen, desember 1972 e. Kr. Måtte den fredens ånd, hvori vi kom, bli gjenspeilet i hele menneskehetens tilværelse" - underskrevet av astronautene og president Nixon.

Denne gang lot NASA ikke offentligheten i tvil om hensikten med plaketten. Fra verdensrommet hørtes Cernas stemme: Hvis dette skilt blir funnet av andre, vet de i hvilken ånd det hele begynte". Men Apollo-programmet sluttet med et spørsmålstegn: hvilke andre vesener?

Helmuth Hoffmann/UFO Aspekt 6/78.

UFOer SPIONERER PÅ OSS, HEVDER CIA.

Etter fjernsynsfilmen om de mystiske UFOer over Australia - New Zealand, er omtrent hele verden på utkikk etter diverse flygende gjenstander. Leg og lærd diskuterer muligheten for besøk fra fremmede kloder og en nylig offentliggjort hemmelig rapport fra CIA har ikke nettopp dempet interessen....---.

Det amerikanske etterretningsvesenet CIA, har siden 1949 vært hemmelig innblandet i overvåking av uidentifiserte flygende gjenstander - flygende tallerkener - og har beviser for tilstedeværelsen av romskip fra fremmede planeter.

Dette hevder i alle fall en amerikansk gruppe av 500 forskere og ingeniører som søker vitenskapelig beviser for de fremmede romskipenes eksistens.

Gruppen som kaller seg: Ground Saucer Watch, kom nylig med denne påstanden etter å ha studert hemmelighetsstemplede CIA-dokumenter ved hjelp av en såkalt offentlig innsiktslov. The Freedom of Information Act. CIA har hittil fastholdt at etterretningsvesenet opphørte sin UFO-overvåking i 1952.

Den amerikanske regjering har løyet for oss i alle disse årene, sier lederen for gruppen, William Spaulding. Blant dokumentene er et direktiv fra 1952 som anbefaler fortsatte CIA-studier, men at studiene og eventuelt resultater av disse holdes hemmelig for ikke å skape panikkaktige reaksjoner.

Andre dokumenter beskriver forsøk på ved hjelp av det amerikanske flyvåpen å oppfange eller skyte ned UFO-fartøyer. I 1976 forfulgte to F-4 Phantom-jagere i Iran et stort fremmed fartøy som syntes å sende ut flere mindre fartøyer. Et av de små fartøyene styrte direkte mot en av jagerne. I følge CIA-papirene forsøkte piloten å avfyre en luft-til luft-rakett, men samtidig sluttet hans avfyringskontroll å virke. Piloten klarte å unngå å treffe det fremmede fartøyet som like etter vendte tilbake til moderfartøyet.

Spaulding hevder videre at CIA-papirene viser at UFO-observasjonene følger et slags mønster som CIA også bevisst har hemmeligholdt. Vi har funnet en konsentrasjon av UFO-observasjoner omkring militære anlegg og forskningssentre, sier han. UFO-fenomenet svarer nøyaktig til hva vi selv ville gjøre på andre planeter - sende ut forskningsfartøyer, oppsamle materiale til analyser og la astronautene lande.

Spaulding hevder videre at hans organisasjon har edsvorne erklæringer fra tidligere oberster i flyvåpenet som sier at minst to UFOer er styrtet ned på jorden og funnet av det amerikanske flyvåpenet.

Det ene styrtet fant sted i Mexico i 1948, det andre i Arizona i 1953. (Se Rapportnytt nr. 3/78).

De forhenværende oberster hevder at de så døde, fremmede vesener i begge tilfellene. Vesene var omkring 120 cm. høye med sølvgrå hud og de var iført sølvskinnende drakter.

Spauldings gruppe venter i øyeblikket på en rettskjennelse som skal gi dem adgang til ytterligere CIA-dokumenter, filmer og vrakrester som kan gi mer konkrete beviser på UFOenes eksistens.

Bergens Arbeiderblad 22. januar -79.

Kommentar:

Gruppen Ground Saucer Watch, er bl.a. kjent fra sin computerteknikk til vurdering av påståtte UFO-fotos. Noen nærer stor - andre middels tiltro til Spauldings organisasjon og kan de komme noen vei med CIA's hemmelige arkiver vil de utvilsomt rage høyt blant verdens UFO-organisasjoner!

Red.

Ovenstående skulle være nok en god grunn til å fornye abonnementet på Rapportnytt - for deg som ennå ikke har gjort det.

TAMPEN BRENNER ! !

Kvartalsrapport 2/78.

I løpet av annet kvartal mottok The UFO Research of Finland, ialt 14 UFO-beslektede rapporter, 6 av disse er henvist til April-Mai-Juni. Hittil er ingen av tilfellene blitt klassifisert som UFO. Alle seks rapportene har blitt klassifisert som svak p.g.a. mangelfulle opplysninger.

Rapport-perioden kan beskrives som meget rolig. I finsk nyhets media var det 44 artikler eller telegram som behandlet UFOer eller UFO-beslektede fenomener.

Om ettermiddagen, kl. 16,30, 5. mai -78, observerte luftvåpenet ved Vaasa et uidentifisert flygende objekt. Merkelige lyder ble hørt samtidig. Objektet fløy fra den Botniske Bukt sydøstover mot Seinäjoki. I begynnelsen av Mai ble et merkelig grått objekt observert midt på veien like ved en kraftlinje. Objektet ble antatt å være så stort at passering på veien ville vært umulig. Objektet steg raskt og etterlot et mørkt landingsmerke.

Klokken 19,10 den 2. juni kom et ektepar kjørende mot Hämeenlinna like ved Renko. Plutselig så de en formasjon av 7-9 skinnende lys på østhimmelen - ca. 15° over horisonten. Konturene var klart synlige. Imidlertid var vitnene ikke istand til å bedømme lysenes størrelse. Etter 8 sekunder forsvant de bak trærne. Været var klart med noen få skyer høyt på himmelen. Vitnene bor like ved to flyplasser og er således vant med lys fra fly. Imidlertid var de ikke istand til å forklare årsaken til de observerte lys.

The UFO Research of Finland, har startet et internasjonalt tidsskrift som innledes med denne kvartals-rapport. Organisasjonen håper å forbedre forståelsen av internasjonale UFO-nyheter blant medlemmene. Tidsskriftet inneholder oversettelser fra MUFON UFO Journal, Flying Saucer Review, UFO Information, Søkaren, AFU-Nyhetsblad, UFO Nachrichten og Lumieres dans la nuit.

Kenneth Nilsen

Kvartalsrapport 3/78.

I tredje kvartal mottok The UFO Research of Finland 8 UFO-beslektede rapporter. Bare 3 av dem er henvist til Juli-August-September. I følge mottatt informasjon har to av tilfellene blitt klassifisert som UFOer. Det tredje tilfellet har blitt klassifisert som svakt pga mangelfulle opplysninger. I finsk presse var det 36 artikler som omhandlet UFOer eller UFO-beslektede fenomener. For øyeblikket er det ingenting som tyder på økt UFO-aktivitet.

Den tredje august -78, kl. 19,20, var en 50 år gammel ingeniør, hans kone og deres 14 år gamle datter, på vei hjem fra familiens sommersted. De kjørte langs Hämeenlinna veien mot Helsinki. Før de kom til byen Nurmijärvi og det berømte Aleksis Kivi kampesteinsmonument-området, kjørte de til en en-kilometer bred åpning. Bak dem, litt til høyre, skinte sola, den stod meget lavt. Da bilen kom til åpningen så datteren noe som fløy over veien fra høyre mot venstre. Først trodde hun at det var en fugl. Faren trodde at bilen som kjørte foran dem (den eneste som var synlig) muligens kunne ha forårsaket en luftstrøm som hadde blåst noe opp fra veien. Men, etterhvert som bilen kjørte videre med en fart av ca. 80 km/t, antok objektet en oval form. Det hadde klare sorte konturer og et lysfarget sentrum. Ingen fremspring eller detaljer kunne sees.

Objektets diameter var ca. to meter. Størrelse og fasong forble den samme under hele observasjonen - 5-10 sekunder -. Objektet krysset veien foran bilen og forsvant deretter på venstre side av veien. Piken og moren så da det forsvant. Det er ikke noen vegetasjon rundt grøften. Objektet kunne altså ikke ha gått bak noen trær e.l. og likevel forsvant det sporløst. Der var ingen lyd, ingen utstråling og heller ikke noen EM-effekt. Faren og piken tror at det var et UFO, mens moren er uenig. (Objektet er klassifisert som UFO).

Overs: Kenneth Nilsen.

POLITIMENN BEKREFTER SERIE AV UFO-OBSERVASJONER

OSAGE, Wyoming. - Den senere tids rapporter om UFO-observasjoner i nordøstre deler av Wyoming og i Black Hill - området, underbygges av lovens håndhevere.

Sheriff Willis Larson i Weston County rapporterte at en hvitlysende pæreformet gjenstand med røde og grønne blinkende lys, ble sett i Clay Spurs-området vest for Osage. Objektet ble sett fra forskjellige observasjonssteder av ham selv, betjent William Condos i Landeveispatruljen, visesheriff Greg Kayl og ytterligere en betjent.

Larson rapporterte at også Kenneth Kennedy fra Sheridan, som flyr post-ruten mellom denne byen og Sheyenne, for kort tid siden har rapportert om et tilsvarende objekt.

Sheriffen forteller at natten til 7. oktober, ble et lysende objekt observert av herrene Kayl, John Bockman - direktør for Newcastle Lufthavn, og ham selv. Objektet ble sett over et fjellområde nord for Newcastle og forsvant loddrett opp i luften.

Sersjant Steven Doughty i Newcastle-politiet sier at han observerte et lignende objekt ved en anledning en gang i løpet av september. Det svesvet da i en høyde av 300-400 fot over Weston County Memorial Hospital. Han forfulgte det bortover Hovedvei 85 før han stanset bilen og konstaterte at UFOet sto stille over et fjellområde fire-fem kilometer unna. Gjennom kik kert så han mange lys i forskjellige farger. Han betraktet objektet til det forsvant.

Sersjant Doughty sier at han ikke ville rapportere tilfellet den gang fordi han fryktet for å bli latterliggjort, men rapporterte så tilfellet da patruljemann Randy Schmidt og inspektør Charles Clark rapporterte å ha sett dette eller et lignende objekt to kvelder senere i det samme området.

"Rapid City Journal, Sør Dakota". Dato ikke oppgitt.

Overs: Per A. Hatlen.

FORBLØFFENDE, MEN EKTE UFO FOTOGRAFI?

(16/5-73 Star Magazine)

Originalen til dette forbløffende bilde, av noe som later til å være et flygende objekt, har vært nøye undersøkt av den engelske yrkes-fotografen David Spokes. Spokes hevder at bildet ikke har vært klusset med eller forfalsket på noen som helst måte.

**'It was like
nothing I had
ever seen before'**

— TERRY BISHOP

Det var drosjesjåfer Terry Bishop som tok bildet med sitt Polaroid kamera etter å ha sett det merkelige objektet sveve over huset sitt i Dorset, Syd-England, sist en natt i forrige måned.

Og Bishop var ikke den eneste som så objektet. I løpet av en fem timers periode den natten ble det rapportert om uforklarlige fenomener på himmelen fra områder spredt rundt hele landet. Men Bishop var den eneste som visste nøyaktig hva han skulle gjøre da han så den mystiske glødningen på himmelen - han løp ut i hagen og tok et bilde.

Den 29-årige Bishop forteller om sin merkelige opplevelse:

- Alt jeg vet er at det var noe som jeg aldri har sett make til tidligere. Jeg har ikke noe bevis for at det var et romskip fra en annen planet. Men, det var helt sikkert ikke et fly eller noe annet som mennesket kjenner til.
- Folk har foreslått at det kan ha vært et kulde lyn av en eller annen sort, men dette objektet hadde sin egen kraftkilde. Jeg skulle ønske at det fantes en logisk forklaring.

Bishop sier at han først så et klart gult og orange lys som blinket på himmelen da han skulle legge seg kvart på tre om natten.

- I flere sekunder stod jeg bom stille og betraktet det gjennom vinduet, tilføyer han. Det beveget seg med konstant hastighet og avga en utrolig glødning.
- Da jeg kom ut i hagen innså jeg at objektet var omtrent en kilometer borte, skjønt det var vanskelig å bedømme avstanden da det var mørkt og ingen synlige landemerker.
- Det var ovalformet og omtrent på størrelse med en to-etasjes buss. Hele tingen lå i horisontalplanet, mens det lot til å være tiltet i en noe heit vinkel. Jeg hadde to bilder igjen på filmen og bestemte meg for å ta et av objektet, som fremdeles beveget seg, men ganske sakte nå.
- Jeg tok et bilde og gikk inn i huset for å la det frerkalle, men bildet viste seg å bli mislykket. Da jeg kom ut igjen så jeg til min forbauselse at objektet nå var stasjonært - det bare svevet der. Det ga ikke fra seg noe direkte lys, men glødet bare klart. Toppen og bunnen var nesten rød og sentralområdene var gule og orange. Tversover midten var det en mørk linje, nesten som en rand, med tre små halvsirkelformede punkt med innbyrdes lik avstand.
- Etter å ha forsikret meg om at lyskontrollen var riktig innstilt tok jeg mitt andre bilde. Idet jeg gikk inn begynte objektet langsomt å bevege seg oppover.
- Denne gangen ble bildet bedre. Fargene ble ikke helt bra da bildet var noe overeksponert, men det ga likevel en god fremstilling av det som jeg faktisk hadde sett.
- Om jeg tror på flygende tallerker!
- Vel, av og til er sannheten merkeligere enn oppspinn. Jeg vet at jeg har vært igjennom en meget spesiell opplevelse - en som jeg aldri kommer til å glemme.
- Og dessuten, jeg har fremdeles bildet mitt...

HELIKOPTERPILOTEN OBSERVERER UFO

"Nå tror jeg at UFO'er eksisterer, fordi jeg har sett et!"
sa major Francesco Zoppi, flyger i det italienske flyvåpen.

Den 46-årige majoren, med 16 års erfaring som flyger, var på et treningstokt med helikopter over Cagliari på Sardinia, natten til 27. oktober 1977.
Han forteller videre:

"Det var som en kule av klart, rød-orange lys med en ring av violett lys rundt kanten. Det hadde en viss likhet med den glødende kjernen av lys fra en jet-motor. Jeg trodde da også at det var et jet-fly til å begynne med, inntil jeg registrerte at "jet-ekshausten" kom mot meg. Intet jet-fly kan fly baklengs, og jet-fly har ikke motoren plassert slik at ekshausten kommer ut foran.

Vakthavende observatør i kontrolltårnet fortalte meg senere at han iakttok UFO'et i kikkert en lang stund, og i likhet med meg så heller ikke han antydning til noen fast form på objektet, bare lys.

Jeg hadde iakttatt objektet noen minutter, da det plutselig dreide 180 grader og forsvant med høy hastighet, etter min mening i nærheten av Mach I (lydens hastighet). Til tross for alle mine år i flyvåpenet, kan jeg ikke ut fra mine erfaringer forklare det jeg så den natten."

Sersjant Corrade Cianella, 26 år, og 4 års erfaring i flyvåpenet, så også UFO'et. Han var ombord i et ledsagende helikopter, og han forteller:

"Jeg husker spesielt situasjonen da UFO'et plutselig gjorde en 180 graders sving og fór avsted i den retning det kom fra. Jeg kjenner ikke til noe luftfartøy som er i stand til å foreta en tilsvarende manøver. Det er ikke tale om at det var et jet-fly. Det jeg observerte har ingen referanse til mitt kunnskapsområde, så det var uten tvil et UFO."

Sersjant Aldo de Muro, 32 år, fører av ledsagerhelikopteret og med 8 års erfaring, uttaler:

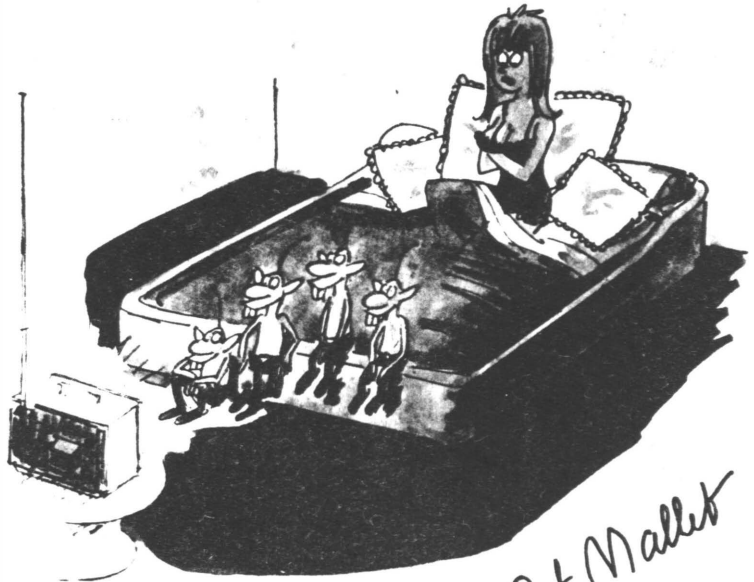
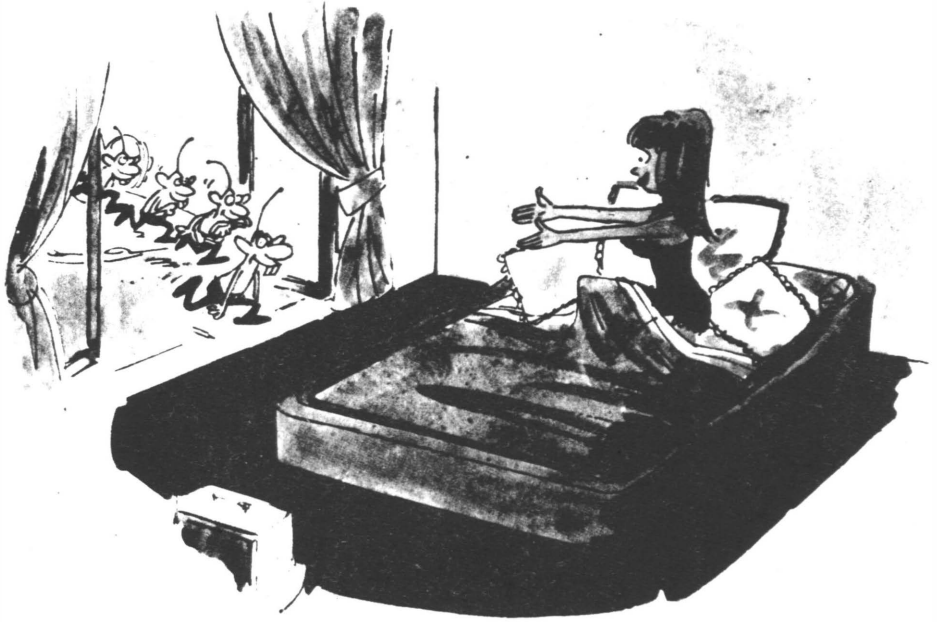
"Jeg tror ikke det var et vanlig fly. Fly har blinkende lys, og det jeg observerte var en orange-lysende kule. Jeg fløy i en høyde av 1000 fot, og det så ut til at objektet var i ca. 1200 fots høyde og ca. 1300 fot unna. Dette var noe ekstraordinært - jeg vil kalle det en unormal hendelse."

De tre flygerne, sammen med en fjerde flyger, løytnant Antonio Riccardello, avga rapport om observasjonen til det italienske forsvarsministerium i Roma. En talsmann for ministeriet opplyser til pressen at rapporten er konfidensiell.

"National Enquirer 17.01.78 - William Dick

Oversatt av Per A. Hatlen

DE SMÅ GRÖNNE MENN

Pat Mallet